

[Wilhelm]

lem socialdemokratiet, de radikale, venstre og de konservative er blevet til.

Når det drejer sig om salg af en ganske almindelig andelslejlighed, fremgår det af standardvedtægterne, at der ikke må blandes uvedkommende ting som f. eks. gulvtæpper eller nedslidte varevogne ind i handelen. Men når de ansvarlige partier sjakrer om hele den bestående boligmasse på én gang, går den deruda' med modydelse for rustne komfurer, trepattede køer, og hvad der ellers er for hånden.

I de almindelige lejevilkår har vi efterhånden slået fast, at betingede kontrakter kan ikke anerkendes. Men når det drejer sig om hele boligsektoren, opstiller de ansvarlige partier sig imellem den ene betingede kontrakt efter den anden, som det ses af betænkningen, af tillægsbetænkningen og af tillægget til tillægsbetænkningen i den sag, vi her behandler.

De mestrer også for en halv million boliger, hvad der ikke er tilladt for en enkelt ejendom, nemlig at kræve endnu en husleje-forhøjelse for en vedligeholdelse, som er betalt adskillige gange, men aldrig leveret. Donatzsky, Herbo og Lars Chr. Nielsen er små, uskyldige amatører sammenlignet med de herrer Erling Olsen, Knud Damgaard, Keld Andersen, Fogh Rasmussen, Dræbye, Bollmann og Arne Bjerregaard.

Det har ligeledes være interessant at få indblik i den særegne socialdemokratiske forhandlingsteknik, om man ellers kan bruge det ord, men der findes vistnok ikke nogen dækkende betegnelse.

1. trin, som ligger ca. 3 uger tilbage: man indgår en byfornyelsesaftale med påskeforligspartierne.

2. trin: da lovkontoret afsiger sin guddommelige udtalelse om, at loven er underkastet grundlovens procedure for ekspropriationsbestemmelser, til trods for at ekspropriationsindholdet ikke er mere vidtgående end i gældende lov, vælger man at underkaste sig med de præcedensvirkninger, det får, i stedet for at tage en sag på det.

3. trin, og nu er vi nået til 22. maj: som konsekvens heraf fremsætter man tilbud til venstre og de konservative: 350 mill. kr. i leje-forhøjelse, hvis I inden betækningsafgivelsen lover ikke at samle underskrifter.

4. trin, 23. maj: da denne betingelse ikke opfyldes, burde tilbuddet bortfalde, men

hvad gør socialdemokratiet? De sætter det i betænkningen alligevel.

5. trin, det var torsdag aften: da man stadig væk ikke får noget tilsagn ved anden behandling, firer man yderligere: en særlig favorabel ordning for ejerlejlighedsspekulanter, hvis venstre eller de konservative inden afgivelse af tillægsbetænkningen lover ikke at deltage i underskriftindsamlingen.

6. trin, fredag kl. 13: da heller ikke dette opfyldes, skulle tilbuddet bortfalde, men hvad gør boligministeren? Han stiller ændringsforslaget alligevel med løfte om, at det vil blive gennemført, hvis venstre eller de konservative under tredje behandling lover ikke at deltage i underskriftindsamlingen.

7. trin, mandag kl. 13.30: da heller ikke denne betingelse opfyldes, firer ministeren endnu en gang, får mødet afbrudt og stiller ændringsforslag, så spekulantprivilegiet gennemføres uden modydelse, men kun får virkning, hvis loven stadfæstes.

8. trin, mandag kl. 16.00: nu er ministerens fiddelifut med lovgivningen blevet så desperat, at han af rent formelle grunde tvinges til at æde 7. trins ændringsforslag i sig igen og vende tilbage til 5. trin, dvs. dér, hvor udstykkerprivilegiet skal bortfalde, hvis ikke venstre eller de konservative under tredje behandling afstår fra modaktion.

Endelig 9. trin, mandag kl. 21.00: nu er vi nået dertil, hvor socialdemokratiets gentagne udsalgstilbud til venstre og de konservative har gjort de oprindelige aftalepartier så opsatte på at få del i indrømmelser, at ministeren fratager kravet om, at venstre eller de konservative skal afgive løfte under tredje behandling.

Dagens tilbud af lokkemad, det nye stk. 4 til § 57, der er til glæde for udstykningspekulanter, stemmer vi naturligvis imod. Den risiko for et indhug i udstykningsgevinsten, som dette forslag skal imødegå, har justitsministeriets lovkontor på højrepartiernes foranledning også beholdt sig til, og det interessante er, at selv lovkontoret, som ellers ser ejendomsretten gået for nær i både kommaer og punktummer, ikke har fundet nogen som helst ændring af lovens ekspropriationsrækkevidde ved det tilbud, som ministeren her lokker med. Også på den baggrund skal det blive spændende at se venstres og de konservatives endelige reaktion. I flere uger har de talt dyre ord om grundloven, ejendomsretten